

15 februarie 2012

Dj 2 Nr. 70

A V I Z

la proiectul de lege pentru modificarea și completarea
Codului de procedură penală al Republicii Moldova
(nr. 2581 din 24.11.2011)

Direcția juridică a examinat proiectul de lege specificat în titlu conform art. 54 din Regulamentul Parlamentului și expune următoarele considerente.

I. Observații generale.

Proiectul de lege a fost înaintat cu titlu de inițiativă legislativă a Guvernului în corespundere cu art.73 din Constituție și art. 47 din Regulamentul Parlamentului.

Conform notei informative proiectul are drept scop, consolidarea mecanismelor de protecție a drepturilor omului și reformarea în acest sens a procedurii penale.

La art. I din proiect sunt mai multe obiecții, astfel în pct. 3 care modifică art. 30 din Codul de procedură penală nr. 122-XV din 14.03.2003, expresia "pot fi judecate", modificând cuvintele "se judecă", va avea o interpretare ambiguă.

Pct. 4 modifică în art. 33 alin. (3) din Codul de procedură penală sintagma „Plenului Curții Supreme de Justiție” în „Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție”, însă sintagma dată se întâlnește de două ori în aceeași propoziție, astfel nu este clar dacă ea se modifică în ambele cazuri sau nu.

Pct. 11 din proiect modifică art. 48 din Codul de procedură penală și la alin. (2) menționează că, cererea de strămutare se examinează în lipsa părților însă în art. 60 alin. (1) pct. 8) din Codul de procedură penală se indică dreptul părții vătămate să participe la ședința de judecată, inclusiv la examinarea materialelor cauzei. Același drept este indicat și pentru partea civilă în art. 62 alin. (1) pct. (8).

La pct. 12 prevederea alin. (4), cu care se completează art. 49 din Codul de procedură penală, nu are sens.

Pct. 15 modifică art. 52 alin. (1) pct. 14 din Codul de procedură penală și anume substituie cuvintele "măsurilor operative de investigații" cu cuvintele "măsurilor speciale de investigație", însă Legea nr. 45-XIII din 12.04.1994 privind activitatea operativă de investigații utilizează noțiunea de "măsurilor operative de investigații" și nu a fost modificată în acest sens. Această modificare a fost propusă în legătură cu

înaintarea proiectului de Lege privind activitatea specială de investigații nr. 2358 din 27.10.2011, care modifică această noțiune, prin urmare, este în corelație și depinde de adoptarea acestui proiect. Aceeași obiecție se referă și la pct. 20 din proiect care modifică și art. 57 alin. (2) pct. 9 din Codul de procedură penală, la pct. 33 din proiect care modifică art. 93 din Cod, la pct. 45 care modifică art. 125 alin. (1) din Cod, la pct. 46 care modifică art. 126 din Cod, la pct. 50, cât și la întregul proiect.

Avînd în vedere tangența acestor proiecte, considerăm necesară coordonarea lor.

La pct. 16 din proiect care modifică art. 53 alin. (2) din Codul de procedură penală sugerăm ca expresia "la judecarea cauzei penale" să fie substituită cu "la judecarea cauzei penale în instanța de judecată", textul de mai departe din proiect să fie radiat.

Pct. 22 din proiect care modifică art. 58 din Cod, formulează completarea alin. (10) într-o manieră ambiguă. Conform art. 58 din Cod se consideră victimă orice persoană fizică sau juridică căreia, prin infracțiune, i-au fost aduse daune morale, fizice sau materiale. Potrivit art. 59 din Cod, parte vătămată este considerată persoana fizică căreia i s-a cauzat prin infracțiune un prejudiciu moral, fizic sau material, recunoscută în această calitate, conform legii, cu acordul victimei. Reieșind din statutul victimei și a părții vătămate, nu este clară logica completărilor propuse.

Completarea art. 60 alin. (1) din Codul de procedură penală cu alin. (4¹), efectuată în pct. 23 din proiect, trebuie reformulată, din motiv că acest articol prevede drepturile părții vătămate, prin urmare trebuie să prevadă că, partea vătămată **are dreptul** să refuze participarea la asemenea acțiuni de urmărire penală și în acest caz este necesară obținerea autorizației din partea judecătorului de instrucție. Asemenea prevedere se conține în art. 119 din Cod "examinarea corporală", în același timp nu se prevede în art. 154 din Cod "temeiurile de colectare a mostrelor".

Pct. 25 din proiect completează art. 64 din Cod cu alin. (3¹), care prevede că examinarea corporală, precum și prelevarea eliminărilor de corp sau altor mostre biologice de la bănuț fără acordul acestuia poate fi efectuată doar cu autorizarea judecătorului de instrucție. Această completare va intra în contradicție cu alin. (4) din același art. 64 care indică că, participarea bănuțului la aceste acțiuni de urmărire penală este o obligație.

Aceeași obiecție se referă și la pct. 26 din proiect care completează în același mod art. 66 din Cod cu alin. (2¹), care va intra în contradicție cu prevederile alin. (5) din art. 66, unde se indică obligațiile învinuțului (inculpațului).

Pct. 40 din proiect propune excluderea alin. (3) din art. 108 din Cod, care prevede că, după depunerea jurămîntului sau rostirea formulei, martorul este prevenit despre răspunderea penală pentru declarații false. În același timp alin. (4) prevede că, despre depunerea jurămîntului sau rostirea formulei și **prevenirea privitor la**

răspunderea penală pentru declarații false se face mențiune în procesul-verbal, martorul semnând pentru conformitate.

Pct. 41 din proiect, care modifică alin. (2) art. 109 din Cod, repetă în esență prevederile existente. Din punct de vedere tehnico-juridic, dacă autorii doresc să nu figureze sintagma "sugestive sau" urma să se excludă aceasta din textul propoziției care se modifică, dar să nu fie expusă într-o nouă redacție.

Pct. 41 din proiect propune un alineat nou (4¹) pentru art. 109, care are o redacție ambiguă, deoarece prevede că, procurorul dispunând de spații special amenajate, solicită audierea martorului minor de pînă la 14 ani de către judecătorul de instrucție, din care reiese concluzia că, în caz că, nu dispune de spații special amenajate, minorul nu va fi audiat de către judecătorul de instrucție, ceea ce va fi în contradicție cu art. 110¹ propus pentru completare în pct. 43 din proiect. .

La pct. 43 din proiect care completează Codul cu un nou art. 110¹, la alin. (5) în vederea respectării tehnicii legislative, sugerăm substituirea cuvîntului "ascultarea" cu sintagma "audierea".

Modificarea alin. (2) din art. 118 din Cod, propusă în pct. 44, nu are sens, deoarece reglementarea existentă în articolul menționat prevede că, cercetarea la fața locului la domiciliu fără permisul persoanei căreia i se limitează dreptul prevăzut în art.12, se efectuează în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală, cu autorizarea judecătorului de instrucție. Această reglementare se propune de înlocuit cu "se interzice cercetarea la fața locului a încăperii sau a domiciliului fără acordul scris al proprietarului sau a posesorului acestuia", care va face imposibilă efectuarea acestei acțiuni de urmărire penală fără acordul proprietarului. Asemenea modificare va constitui un impediment pentru urmărirea penală, deoarece în cazuri ce nu suferă amânare obținerea acordului scris al persoanei poate duce la distrugerea probelor.

Pct. 50 din proiect, care modifică secțiunea a 5-a din Cod și o întitulează "Activitatea specială de investigație", reproduce prevederile proiectului de Lege privind activitatea specială de investigații nr. 2358 din 27.10.2011. Conform prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 780-XV din 27.12.2001 privind actele legislative, în cazul în care proiectul de act legislativ cuprinde prevederi din legislația în vigoare, acestea, de regulă, nu se reproduc, dar se face trimitere la ele, astfel este inadmisibil ca aceleași reglementări să existe în diferite acte legislative. Obiecțiile la proiectul nr. 2358 s-au făcut în avizul respectiv al Direcției juridice.

Considerăm inoportună includerea unor asemenea prevederi, reieșind din faptul că ele țin de obiectul reglementat de legea specială, îndeosebi ne referim la definiția activității speciale de investigații, propusă prin proiectul de Lege privind activitatea specială de investigații. Astfel, reiese că activitatea specială de investigații poate fi desfășurată doar în condițiile Codului de procedură penală, deși proiectul de Lege privind activitatea specială de investigații prevede și alte măsuri speciale de investigații, care pot fi efectuate și în alte condiții decît cele prevăzute de cod.

La art. 132² alin. (1) pct. 2) lit. e), propus pentru completare în pct. 51, este prevăzut drept acțiune specială de investigație, controlul transmiterii banilor sau altor valori materiale extorcate. Nu la toate actele de corupție latura obiectivă se realizează prin „extorcare”. Aceasta poate avea loc prin primire sau acceptare, prin urmare sugerăm să fie exclus cuvântul ”extorcate”.

La art. 132⁶ propus de pct. 51 al proiectului se repetă alineatul (9) după alin. (11), practic cu același conținut.

La art. 132⁸ alin. (2) propus de proiect în pct. 51, este menționat cazul când cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea audio, video, de fotografiat și de filmat se dispune de către procuror prin ordonanța motivată. În acest caz nu este clar dacă mai este necesară și autorizarea judecătorului de instrucție, sau e destulă doar ordonanța procurorului. Aceeași situație se întâlnește și în art. 132⁹ alin. (2), care prevede ”supravegherea domiciliului prin utilizarea mijloacelor tehnice”.

La art. 132¹⁰ alin. (2) propus de proiect în pct. 51 se prescrie că, interceptarea comunicărilor se execută de către organul de urmărire penală sau de către ofițerul de investigații în baza încheierii judecătorului de instrucție la demersul motivat al procurorului. Această prevedere este ambiguă, contrară prevederilor art. 19 din Legea nr. 780/2001, deoarece reiese că interceptarea va fi executată de către organul de urmărire penală sau de ofițerul de investigații la demersul procurorului către ei, ceea ce este contrar prevederilor art. 52 alin. (1) pct. 14 din Codul de procedură penală, care prevede că, în cadrul urmăririi penale procurorul **dă indicații în scris** cu privire la efectuarea acțiunilor de urmărire penală și a măsurilor operative de investigații.

Nu este clară logica întocmirii listei componentelor de infracțiuni la care poate fi aplicată așa activitate specială de investigații cum este interceptarea comunicărilor, indicată în art. 132¹⁰ alin. (3), deoarece spre exemplu, aici sunt incluse unele alineate ale unor articole din Codul penal, însă alte alineate din aceleași articole, care prevăd agravante cum ar fi comiterea infracțiunii de un grup criminal, sau în proporții deosebit de mari, nu sunt incluse în această listă.

Tot la art. 132¹⁰ alin. (4), este indicat că, ”...judecătorul de instrucție care examinează cauza...”, însă din analiza Capitolului VIII din Codul de procedură penală reiese că judecătorul de instrucție nu examinează cauza penală, ci temeinicia demersurilor procurorului privind autorizarea acțiunilor de urmărire penală, sau a măsurilor operative de investigații.

Art. 132¹¹ din pct. 51 din proiect prevede efectuarea și certificarea interceptării comunicării. În tot textul articolelor 132¹⁰ și 132¹¹ nu se face referire la înregistrarea interceptării, fără de care ulterior rezultatul interceptării nu poate fi utilizat în cadrul urmăririi penale. Acest articol propus de proiect prevede o procedură dificilă de efectuare a interceptării comunicărilor și documentării acesteia, cum ar fi spre exemplu, necesitatea prezentării organului abilitat prin lege pentru efectuarea

interceptării a extrasului în original din încheierea judecătorului de instrucție privind dispunerea efectuării interceptării comunicărilor. Este utilă păstrarea suportului inițial al înregistrării interceptării, la judecătorul de instrucție care a autorizat măsura specială de investigație? Pentru definitivarea acestui articol considerăm necesar consultarea organelor specializate în efectuarea activității operative de investigații.

În dispoziția art. 132¹² din același punct, se face referire tot la art. 132¹².

La pct. 53 din proiect care completează Codul de procedură penală cu art. 138¹ se utilizează noțiunea "Serviciul de Grăniceri", însă Legea cu privire la serviciul de Grăniceri nr. 162-XVI din 13.07.2007, urmează să fie abrogată prin Legea nr. 283 cu privire la Poliția de Frontieră, care a fost adoptată de Parlament la 28.12.2011 și urmează să fie promulgată și publicată. Legea respectivă lichidează Serviciul de Grăniceri și instituie Poliția de frontieră, care va îndeplini atribuțiile, care anterior reveneau Serviciului de Grăniceri.

Tot în pct. 53 care propune de completat Codul de procedură penală și cu art. 138², la alin. (7) a acestuia fraza "Activitatea persoanei, din cadrul instituției care pune la dispoziție sau folosește înscrisurile ori obiectele nu poartă răspundere" necesită a fi reformulată.

Modificarea art. 142 din pct. 55 al proiectului considerăm că nu este oportună, deoarece practic prevederea actuală a alin. (3) din articolul menționat, se propune de divizat în alineatele (3) și (4).

Nu este clară necesitatea introducerii prin pct. 57 din proiect, a unui alineat nou (1¹) în art. 144 din Cod, care menționează forma și ce trebuie să conțină cererea de solicitare a efectuării expertizei, deoarece aceste momente sunt deja reglementate în alin. (1) din același articol și se conțin în ordonanța de dispunere a efectuării expertizei.

Pct. 58 din proiect propune de modificat art. 145 din Cod și expune într-un alineat prevederile reformulate existente deja în alin. (1) și (2) din acest articol.

Dacă se va accepta completarea art. 166 din Cod cu alin. (5¹) în varianta propusă de proiect în pct. 66, care indică: "în cazul în care reținerea persoanei se efectuează pentru stabilirea identității ei perioada de reținere nu poate depăși 6 ore", nu va fi clar care vor fi acțiunile ulterioare ale organului de urmărire penală în privința persoanei reținute, deoarece alin. (7) din același articol reglementează doar acțiunile în privința persoanei reținute pînă la 72 de ore, sau în privința minorului reținut pînă la 24 de ore (alin. (5) și (6)).

Pct. 67 din proiect modifică cuvintele "să prindă" din art. 168 din Cod în "să rețină", însă lasă neschimbat același cuvînt în titlul articolului.

Completarea în pct. 68 din proiect a art. 176 din Cod cu alin. (5) considerăm că, nu este oportună, deoarece din conținutul art. 176 alin. (3) pct. 7 din Cod, deja reiese că la soluționarea chestiunii privind necesitatea aplicării măsurii preventive respective,

organul de urmărire penală și instanța de judecată vor lua în considerare prezența unui loc permanent de trai comunicat de persoana respectivă.

Aceleași motive, din cauza cărora nu putem accepta modificările propuse, se referă și la pct. 70 din proiect.

Modificarea propusă în pct. 69 din proiect, a art. 177 din Cod este contrară prevederilor art. 34 alin. (1) și (2) din Legea privind actele legislative nr. 780-XV din 27.12.2001, care spune că, modificarea sau completarea actului legislativ reprezintă amendarea unor prevederi ale lui, modificarea intervine pentru a schimba unele soluții din actul legislativ prin altele. Modificarea propusă nu face altceva decât să reformuleze prevederile existente, mai mult ca atât lasă fără sens articolul, deoarece propune de introdus o frază în mijlocul altei fraze.

Pct. 71 din proiect propune o nouă redacție a art. 190 din Cod. Astfel, alin. (2) din acest articol va avea următoarea redacție "Persoana arestată preventiv sau avocatul acesteia în condițiile art. 185 pot cere, în tot cursul procesului penal, punerea sa în libertate provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune.". Conținutul acestui alineat este contradictoriu, deoarece reiese că persoana arestată sau avocatul pot cere în condițiile art. 185, însă acest articol, care se întitulează "arestarea preventivă" indică, **"la soluționarea chestiunii privind arestarea preventivă**, judecătorul de instrucție sau instanța de judecată este în drept să dispună arestare la domiciliu, liberare provizorie sub control judiciar sau liberare provizorie pe cauțiune. Tot alineatul propus de proiect se menționează că "pot cere, în tot cursul procesului penal punerea sa în libertate provizorie...", ceea ce este contrar prevederilor art. 185.

Conform pct. 75 din proiect care modifică art. 194 din Cod alin. (3) menționează că, soluționarea cererii sau demersului se face în ședință închisă, fără participarea procurorului, învinuitului, inculpatului, condamnatului, achitatului. În acest caz se limitează dreptul la apărare al părților în proces.

Pct. 82 din proiect propune o modificare a art. 262 alin. (3) din Cod care nu are sens, iar la alin. (5) se menționează că, procurorul examinează cauzele penale, ceea ce nu corespunde realității, prin urmare aceste prevederi urmează să fie revăzute.

Pct. 83 din proiect modifică art. 265 din Cod alin. (3), unde se face trimitere la lit. a)-c) alin. (2) art. 273, însă acest articol la alin. (2) nu are litere.

Pct. 86 din proiect propune pentru modificare art. 286 din Cod, unde se face referire la clasarea procesului penal. Procesul penal este o **activitate** reglementată de lege desfășurată de organele de urmărire penală, de organele procuraturii și de instanțele judecătorești, cu participarea activă a persoanelor interesate, ca titulari de drepturi și obligații, în scopul constatării faptelor care constituie infracțiuni. Considerăm incorectă folosirea sintagmei de „clasare a procesului penal” deoarece procesul penal cuprinde, ca părți componente, în ordinea desfășurării lor, următoarele etape: urmărirea penală, judecata și punerea în executare a sentinței definitive de condamnare. *Cauza penal*, la rîndul său, este definită în art. 6 pct. 5) din Cod ca fiind,

proces penal desfășurat de organul de urmărire penală și de instanța judecătorească într-un caz concret referitor la una sau mai multe infracțiuni săvârșite, sau presupus săvârșite. Astfel, pentru a exclude confuzia între ”proces penal” ca activitate de stabilire a adevărului a organelor justiției și activitate de cercetare a unei infracțiuni, sugerăm utilizarea noțiunii de ”cauză penală”.

Pct. 90 din proiect modifică titlul capitolului VII din Cod în ”Controlul legalității acțiunilor, inacțiunilor și actelor efectuate de către procuror”, care însă nu va corespunde conținutului deoarece aici se încadrează și articole care reglementează și controlul acțiunilor efectuate de către organul de urmărire penală și ale organului care exercită activitatea de investigații.

La pct. 96 din proiect care modifică art. 303 din Cod e necesar de modificat cuvintele ”interceptarea comunicărilor” în ”interceptarea și înregistrarea comunicărilor”, deoarece după cum am indicat anterior fără înregistrare nu este posibilă utilizarea interceptării în calitate de probă în cadrul unei cauze penale.

Aceeași obiecție se referă și la pct. 97 din proiect, care modifică art. 305 alin. (3) din Cod.

Pct. 98 din proiect care modifică art. 306 din Cod, lasă nemodificată expresia ”măsurilor operative de investigații”, astfel nu se respectă stabilitatea proiectului, iar fraza propusă pentru complectare nu trebuie să finiseze textul modificat deoarece se introduce la mijloc de propoziție.

Modificarea art. 308 alin. (1) din Cod propusă în pct. 100 din proiect, este incoerentă deoarece acest articol reglementează examinarea demersurilor privind **aplicarea față de învinuit** a arestării preventive, arestării la domiciliu sau prelungirea duratei arestării **învinuitului**, iar examinarea propusă se referă la examinarea demersurilor privind aplicarea față de **bănuît** a arestării preventive, arestării la domiciliu, ceea ce este reglementat în art. 307 din Cod.

Pct. 110 din proiect propune de exclus din art. 341 din Cod alin. (4) din Cod, care prevede că, Plenul Curții Supreme de Justiție adoptă hotărâri, însă alin. (1) din același articol prevede că, instanța de judecată, la înfăptuirea justiției în cauzele penale, adoptă sentințe, decizii, hotărâri și încheieri. Astfel, în cazul acceptării propunerii de modificare în asemenea variantă, nu va fi clar în ce cazuri instanța va adopta hotărâri în cauzele penale.

La pct. 112 din proiect este utilizată noțiunea de ”program informațional automatizat”, însă în Legea nr. 231 din 25.11.2011 privind aprobarea Strategiei de reformă a sectorului justiției pentru anii 2011-2016 se menționează despre ”programul integrat de gestionare a dosarelor”, prin urmare nu se respectă prevederile art. 19 lit. e) din Legea nr. 780/2001 privind actele legislative, care spune că, terminologia utilizată în actul elaborat este constantă și uniformă ca și în celelalte acte legislative.

La pct. 125 din proiect care modifică art. 413 din Cod, în alin. (1) al acestui articol nu este indicat partea Codului de procedură penală și titlul la care se face referire, indicându-se doar secțiunea 1 și capitolul IV.

Pct. 134 din proiect completează art. 433 din Cod cu un nou alineat (5), care indică: "Președintele Colegiului lărgit va fixa termenul de judecare a recursului care nu va depăși termenul de 3 luni din ziua stabilirii înregistrării...". Aici este de menționat că art. 433 reglementează **procedura** judecării recursului, astfel considerăm că nu se respectă principiul consecutivității deoarece alineatul (5) care se referă la fixarea termenului de judecare a recursului, se propune de completat după ce articolul a reglementat deja procedura judecării recursului.

Pct. 139 din proiect modifică și art. 454 din Cod și stabilește că, recursul în anulare poate fi declarat numai în termen de 6 luni de la data când hotărîrea a rămas irevocabilă. Considerăm că, acest termen e necesar de revăzut deoarece, spre exemplu, dacă recursul în anulare va fi declarat în cazul, când Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă, termenul de 6 luni nu va fi oportun pentru aplicare în asemenea situație.

Pct. 144 din proiect propune de completat Codul cu articolele 465¹ și 465² care vor reglementa recursul în interesul legii. Aceste articole vor fi în cadrul părții speciale a Codului de procedură penală, titlul II, capitolul V, secțiunea 2 care se întitulează "Revizuirea procesului penal". Considerăm că titlul acestei secțiuni de asemenea trebuie modificat respectiv.

Pct. 154 din proiect modifică art. 518 din Cod și propune să fie întitulat "Decizia instanței", care va conține reglementări referitoare la apel, însă acest articol se conține în Partea specială, titlul III, capitolul V care se întitulează "Procedura de urmărire și judecare a unor infracțiuni flagrante". Art. 519 din Cod se întitulează "Apelul și recursul". Astfel, în acest caz proiectul va stabili reglementări speciale după care unele generale referitoare la apel, prin ce nu se respectă principiul consecutivității stabilit în art. 4 din Legea nr. 780/2001. În același timp exclude reglementarea referitoare la hotărîrea instanței în cazul cercetării infracțiunilor flagrante.

Pct. 155 propune de completat Codul cu secțiunea XI¹, însă codul nu conține secțiunea XI, iar art. 540² care se va conține în această secțiune, va fi după art. 540¹ din partea specială a Codului de procedură penală, titlul III, capitolul IX, secțiunea 1¹.

Pct. 156 din proiect propune de modificat art. 559 alin. (2) din Cod, însă prevederea propusă pentru acest alineat precum că, demersul ministrului justiției sau al Procurorului General privind recunoașterea hotărîrii instanței străine urmează să fie motivat, deja se conține în alineatul (1) din același articol și va fi în contradicție, în ceea ce privește competența instanțelor de judecată ce vor soluționa cauza.

În art. II alin. (5) din proiect care prevede "dispoziții finale și tranzitorii" se menționează că, recursurile depuse la curțile de apel împotriva hotărîrilor primei instanțe, pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, se vor examina în ordine de apel.

Această prevedere a proiectului contravine art. 38 din Cod, care chiar și după modificarea din pct. 6 va prevedea că, Curtea de Apel de asemenea are competența să judece **recursurile** împotriva hotărîrilor judecătorești, care, potrivit legii, nu pot fi atacate cu apel.

Tot art. II alin. (1) din proiect prevede termenul de 30 zile de intrare în vigoare a legii, de la data publicării. Totodată, alin. (7) stipulează obligația Guvernului ca în termen de 3 luni de la data publicării, să prezinte propuneri Parlamentului, privind aducerea legislației în vigoare în concordanță. Acești termeni sunt neechilibrați deoarece la momentul intrării în vigoare nu vor fi modificate un șir de acte legislative care vor fi în contradicție cu prezentul proiect: spre exemplu Legea nr. 789-XIII din 26.03.96 cu privire la Curtea Supremă de Justiție, Legea nr. 333-XVI din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală.

Este necesar de menționat că art. 23 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 780/27.12.2001 și art. 47 alin. (7) din Regulamentul Parlamentului, adoptat prin Legea nr. 797-XIII din 02.04.1996 prevăd că, dosarul de însoțire a variantei finale a proiectului de act legislativ va cuprinde lista actelor condiționate ce necesită a fi elaborate sau revizuite în legătură cu adoptarea actului legislativ.

Atenționăm că, la 9 februarie 2012, Curtea Constituțională a supus controlului constituționalității prevederile articolele III-XV din Legea nr. 163 din 22 iulie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, care în esență vizează lichidarea instanțelor specializate și modalitatea transferării sau a eliberării din funcție a judecătorilor din instanțele judecătorești lichidate. Urmare a controlului exercitat, Curtea, a declarat neconstituționale prevederile art. III – XV din Legea nr. 163/2011. Ultima a modificat și unele articole din Codul de procedură penală.

Astfel, în scopul realizării concluziilor și recomandărilor expuse în hotărîrea Curții Constituționale, avînd în vedere că, proiectul conține modificări doar la Codul de procedură penală, considerăm că acesta urmează să conțină prevederi, ce ar suprima consecințele declarării neconstituționale a reglementărilor din Legea nr. 163/2011 ce modifică și Codul de procedură penală.

II. Obiecții de ordin tehnico-legislativ.

La art. 132² cu care se completează Codul în pct. 51 din proiect, la alin. (1) pct. 2) este greșit enumerat lit. j) după lit. h).

La pct. 68 cuvintele ”care se bănuite, învinuite” urmează de coordonat după sens cu restul frazei.

La pct. 87 cuvîntul ”aprobat” urmează de substituit cu ”aprobată”.

La pct. 99 cît și la pct. 100 cuvintele ”a doua și a treia propoziție vor avea următorul cuprins:” trebuie înlocuite cu ”a doua și a treia propoziție se substituie cu textul:”

La pct. 113 după cuvintele "Codului penal" au fost omise cuvintele "partea specială".

La pct. 121 după expresia "La articolul 404" este necesar de introdus " alin. (1)".

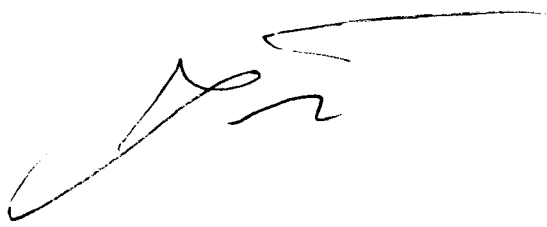
La pct. 130 cuvintele "Articolul 419" urmează de înlocuit cu "Dispoziția articolului 419".

La pct. 132 cuvintele bifate "**Articolul 422.**" urmează să fie excluse.

La pct. 149 din proiect expresia "presentențial" urmează de înlocuit cu "presentințial".

Proiectul urmează a fi redactat din punct de vedere gramatical.

Asupra oportunității adoptării acestui proiect de lege urmează să se pronunțe Parlamentul în ședința plenară.

**Șef Direcție
Ion CREANGĂ**

ex:S. Sidor
tel. 270